

Súd: Mestský súd Košice
Spisová značka: 39Ca/14/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7119209859
Dátum vydania rozhodnutia: 04. 12. 2025
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lenka Bowker
ECLI: ECLI:SK:MSKE:2025:7119209859.13

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Mestský súd Košice v konaní pred sudkyňou JUDr. Lenkou Bowker v spore žalobcu: Slovenský ochranný zväz autorský pre práva k hudobným dielam, so sídlom Rastislavova 914/3, 821 08 Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 00 178 454, v zastúpení AK Herceg, s.r.o., so sídlom Košická 56, 821 08 Bratislava – Ružinov, IČO: 35 890 240, proti žalovanému: A. B. PK Partners, so sídlom Brezová 1847/22, Michalovce, IČO: 40 037 851, v zastúpení AK C. A. B., D. X, XXX XX E., o zaplatenie sumy 1.305,- Eur s príslušenstvom

rozhodol:

I. Žalobu zamieťa.

II. Žalovanému priznáva voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou doručenou tunajšiemu súdu dňa 3.9.2019 domáhal vydania bezdôvodného obohatenia vo výške 1.305,- Eur s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne zo sumy 1.305,- Eur od 15.8.2019 do zaplatenia a k náhrade trov konania.

2. Žalobca v žalobe tvrdil nasledovné skutočnosti: Žalobca je právnická osoba, neziskové občianske združenie autorov a vydavateľov hudobných diel, ktoré je podľa ustanovení § 143 a nasl. zákona č. 185/2015 Z. z. Autorského zákona (ďalej len „Autorský zákon“), a na základe oprávnenia č. 1/2004 vydaného Ministerstvom kultúry Slovenskej republiky zo dňa 10.04.2007 pod č. k. MK-2039/2007-70/5361, organizáciou kolektívnej správy práv podľa Autorského zákona na území Slovenskej republiky. Predmetné oprávnenie bolo vydané na neurčitý čas. Žalovaný je používateľom hudobných diel v zmysle príslušných ustanovení Autorského zákona. Zo strany žalovaného došlo k neoprávnenému používaniu hudobných diel bez udelenia súhlasu autora, resp. bez udelenia licencie organizáciou kolektívnej správy práv podľa Autorského zákona, čím došlo k bezdôvodnému obohateniu na strane žalovaného. Na základe platného Sadzobníka žalobca vyúčtoval nároky z bezdôvodného obohatenia za neoprávnené použitie hudobných diel bez súhlasu autora, a to faktúrou č. 2191200091 zo dňa 30.07.2019 na sumu 1305,00 EUR so splatnosťou 14.08.2019, ktoré neboli do dnešného dňa uhradené napriek výzvam žalobcu. S poukazom na ustanovenie § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka si žalobca okrem istiny uplatňuje od žalovaného úrok z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 1.305,- Eur od 15.8.2019 do zaplatenia.

3. Tunajší súd vydal dňa 13.9.2019 vo veci platobný rozkaz, voči ktorému podal v zákonnej lehote žalovaný odpor, kde uviedol, že označený a vyčíslený nárok žalobcu považuje za nedôvodný. Žalobca ním uplatňovanú pohľadávku uplatňuje za podujatie IBIZA party 2017. Žalovaný predovšetkým uvádza, že oblasť hudobnej produkcie na podujatie nespadá pod povinne kolektívne spravované práva podľa § 146 ods. 1, 2 Autorského zákona, t.j. nejedná sa o práva, ktorých nositeľ by nebol oprávnený na

individuálny výkon svojich práv. Na žalobcom označenom podujatí vystupovali interpreti elektronickej hudby, ktoré nie sú zastupovaným SOZA. Podaním zo dňa 4.10.2019 žalovaný doplnil odpor, kde následne uviedol, že interpreti na predmetnom podujatí produkovali svoju elektronicnú hudbu, ktorú vylúčili z kolektívnej správy (ochrany práv). Bez ohľadu na to nárok žalobcu už v základe považuje žalovaný za nedôvodný. Namietá aj samotnú žalobcom požadovanú výšku bezdôvodného obohatenia, ktorá je nepreskúmateľná a nešpecifikovaná.

4. Žalobca v replike k odporu žalovaného uviedol, že žalovaný v podanom odpore sám potvrdzuje, že bol usporiadateľom podujatia – hudobnej produkcie s názvom IBIZA PÁRTY 2017 konanej 14.9.2017 v HANT Aréne na Trnavskej ceste 29 v Bratislave. Žalobca poukázal na ustanovenie § 168 ods. 1, 2 Autorského zákona, z ktorého vyplýva, že žalovaný ako usporiadateľ verejného kultúrneho podujatia bol minimálne 5 dní vopred nahlásiť žalobcovi ako organizácii kolektívnej správy skutočnosť, že dňa 14.9.2017 sa uskutoční podujatie, na ktorom sa bude predvádzať hudobná produkcia. Keďže si žalovaný túto zákonnú povinnosť nesplnil platí zákonná domnienka, že na podujatie boli verejne vykonané hudobné diela, ktoré sú spravované žalobcom. Nároky z bezdôvodného obohatenia za neoprávnené použitie hudobných diel žalobca vyúčtoval žalovanému faktúrou č. XXXXXXXXXX zo dňa 30.7.2019 na sumu 1.305,- Eur. Fakturovaná suma bola vypočítaná podľa platného sadzovníka žalobcu aplikujúc výpočet upravený v článku 2.1. sadzovníka, t.j. v závislosti od kapacity miesta konania podujatia, výšky priemerného vstupného na predmetné podujatie. Z oficiálnej cenovej ponuky prenajímateľ miesta konania podujatia Hunt aréna vyplýva, že kapacita tohto miesta je 4500 osôb, cena vstupenky na predmetné podujatie bola stanovená na sumu 4,99 Eur. V nadväznosti na uvedené by podľa sadzovníka žalobcu predstavovala autorská odmena za predmetné podujatie sumu 652,50 Eur. Keďže však žalovaný predmetné podujatie žalobcovi nenahlásil a zrealizoval ho bez udelenia licencie podľa čl. 5 sadzovníka si žalobca uplatnil nároky z bezdôvodného obohatenia do výšky dvojnásobku základnej autorskej odmeny v celkovej hodnote 1.305,- Eur.

5. V duplike zo dňa 27.1.2020 žalovaný uviedol, že z písomného odporu žalovaného zo dňa 3.10.2009, ani z písomného doplnenia odporu zo dňa 4.10.2009 nevyplýva, že by žalovaný nejakým spôsobom potvrdil, že bol usporiadateľom tohto podujatia. Ak by žalovaný mal potvrdiť, že je usporiadateľom podujatia, musel by to sám žalovaný už predtým tvrdiť, resp. musel by to o žalovanom tvrdiť, či uviesť aspoň sám žalobca, čo sa však nestalo. Žalovaný netvrdil, že bol usporiadateľom predmetného podujatia a na tom trvá aj naďalej. Ak teda žalobca začal tvrdiť, že žalovaný je usporiadateľ podujatia a najmä ak z tohto predpokladu podával žalobu, mal by túto skutočnosť minimálne zdôvodniť, resp. takýto záver najskôr podložiť a až potom sa môže k tomu žalovaný vyjadriť. Argumentom opaku k ustanoveniu § 168 ods. 1 Autorského zákona možno právne vyložiť, že pre podujatia, na ktorých nemajú byť živo predvedené chránené diela (resp. majú byť predvedené tzv. nechránené diela) tieto povinnosti neplatia. Žalovaný teda žiada, že ak žalobca žiada peňažné plnenie v podobe bezdôvodného obohatenia, nech aspoň preukáže že má uzatvorenú zmluvu, resp. vykonáva kolektívnu správu pre interpreta s označením TUJAMO, ktorý je ako interpret na etikete označený, alebo s inými ktorých spomínal žalovaný vo svojom písomnom odpore. Potom by hrozila opačná situácia, že samotná žaloba žalobcu smeruje k bezdôvodného obohateniu na strane žalobcu. Okrem iného predmetné podujatie, ako podujatie elektronickej tanečnej hudby je samo o sebe podujatím na tzv. státie a preto žalobca výpočet, ktorým posudzoval kapacitu HANT Arény vrátane miest na sedenie je nesprávny. Kapacita na státie je podľa cenovej ponuky predloženej žalobcom 2400 miest a preto ho nemožno už len na základe toho považovať za správny výpočet. Rovnako nemožno za dôvodný považovať ani žalobcom požadovaný dvojnásobok základnej odmeny, keďže sa jedná v prípade nároku žalobcu o inštitút tzv. bezdôvodného obohatenia a tento inštitút nie je koncipovaný ako tzv. sankčný, ale ako náhrada toho, čo by inak bol dotknutý subjekt povinný zaplatiť. Odkaz žalobcu na ich úpravu vo svojom cenníku nemá pre tento inštitút právny základ.

6. K uvedenému sa vyjadril žalobca ďalším podaním (č.l. 103), kde uviedol, že žalovaný bol usporiadateľ hudobnej produkcie s názvom IBIZA PÁRTY 2017 s odkazom na vstupenku, ktorú doložil do súdneho spisu v predmetnej veci, kde okrem údajov o cene, mieste a čase konania podujatia je aj údaj o tom, kto bol organizátorom podujatia, kde je jednoznačne uvedené, že tým bol žalovaný. Preto námietka žalovaného, že nemá dostatok pasívnej legitímácie v predmetnom spore, nie je dôvodná. Na sociálnej sieti Facebook na stránke Youtube sú zverejnené videozáznamy z predmetného podujatia, z ktorých je zrejmé, že boli odohrané aj skladby autorov, ktorí sú v zastúpení rôznymi organizáciami kolektívnej správy práv k hudobným dielam. Neobstojí argument žalovaného, že vystupujúci interpreti na predmetnom podujatí odohrali iba voľne stiahnuteľné skladby z internetovej stránky Sound Cloud.com.

Treba totiž rozlíšiť použitie hudobného diela pre súkromné účely interpreta a použitie hudobného diela verejným vykonaním diela na hudobnom podujatí prostredníctvom technických zariadení, čo podlieha ochrane udelenia licencií na takéto použitie. Aj keď žalovaný uvádza, že nevyužil celú kapacitu miesta podujatia, ale len kapacitu určenú na státie, toto tvrdenie žalovaný ničím nepreukázal. Nedoložil žalobcovi ani súdu napr. nájomnú zmluvu, z ktorej by vyplývalo, že žalovaný mal prenajatú iba tú časť haly, ktorá je určená na státie. Čo sa týka námietky žalovaného ohľadom vyúčtovanej dvojnásobnej autorskej odmeny, žalobca poukazuje na rozhodnutie súdneho dvora Európskej únie zo dňa 25.1.2017 vo veci C 367/15 Stowarzyszenie Oławska Telewizja Kablowa, v ktorom súdny dvor EÚ s odkazom na článok 13 smernice Európskeho parlamentu a Rady 2004/48/ES z 29.4.2004 o vymožitelnosti práv duševného vlastníctva uvádza, že majiteľ práv duševného vlastníctva, ktoré boli porušené, môže požadovať od porušovateľa týchto práv buď náhradu spôsobenej ujmy so zohľadnením všetkých náležitých aspektov konkrétneho prípadu, alebo zaplatenie sumy zodpovedajúcej dvojnásobku primeranej odmeny, ktorá by sa mala zaplatiť z titulu oprávnenia užívať dotknuté dielo bez toho, aby tento majiteľ práv musel preukázať existenciu skutočnej ujmy.

7. Podaním zo dňa 13.11.2020 (č.l. 113) žalovaný uviedol, že usporiadateľom podujatia, z ktorého konania žalobca vyvodzuje svoje nároky voči žalovanému, bola spoločnosť PK production s.r.o., IČO: 36 847 356 a nie žalovaný, ktorý je fyzickou osobou podnikateľom na základe živnostenského oprávnenia s obchodným menom Peter Koterec PK Partners, IČO: 40 037 851. Uvedené vyplýva z oznámenia o konaní verejného kultúrneho podujatia na území mestskej časti Bratislava – Nové mesto zo dňa 23.8.2017, ktoré sa vzťahuje na podujatie IBIZA PÁRTY – TUJAMO comeback, ktoré sa ohlasovalo na deň 14.9.2017 v priestoroch HANT Arény ŠH Pásienky, Bratislava, pričom predmetné oznámenie ako vyplýva z podacej pečiatky bolo prijaté mestskou časťou rovnakého dňa 23.8.2017. Rovnako tak aj zo žiadosti o predĺženie nočného pokoja zo dňa 23.8.2017 prijatej podateľňou mestskej časti Bratislava – Nové mesto toho istého dňa vyplýva, že to nebol žalovaný, ale spoločnosť PK production s.r.o., ktorá žiadala o úpravu času pre podujatie IBIZA PÁRTY – TUJAMO comeback. Keďže žalobca vyvodzuje nárok z ustanovenia § 168 a nasl. Autorského zákona je zrejmé, že pred vyvodzovaním zodpovednosti voči konkrétnemu subjektu práva musí byť naplnená podmienka, že sa jedná o usporiadateľa verejného kultúrneho podujatia. Autorský zákon používa túto definíciu, ktorá je však upravená a identifikovaná len v zákone č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach. V zmysle § 2 a 3 tohto zákona je usporiadateľom fyzická, alebo právnická osoba, ktorá oznámila obci zámer usporiadať verejné kultúrne podujatie obcí (alebo mestskej časti), kde sa má podujatie konať aspoň 7 dní vopred a zároveň sa identifikovať označením predovšetkým obchodným menom, či názvom a IČOm, ktoré je úplne jednoznačný identifikátor, má v zmysle tohto zákona a jeho § 5 zodpovednosť za dodržiavanie príslušných a medzi nimi aj autorskoprávných predpisov. Na základe uvedených skutočností je nepochybné, že žalovaný nie je usporiadateľom verejného kultúrneho podujatia a preto nie je ani pasívne vecne legitimovaný vo vzťahu k nároku, ktorý si žalobca uplatňuje v tomto konaní preto žiada žalobu zamietnuť pre nedostatok pasívnej vecnej legitimácie a priznať mu náhradu trov konania v celom rozsahu.

8. Žalobca v priebehu konania navrhoval súdu vysporiadať sa s otázkou, kto bol usporiadateľom predmetného podujatia, prečo je na vstupenke uvedený žalovaný a kto mal prospech z predmetného podujatia, čo žalovaný vysvetľoval tým, že žalovaný má účet ako fyzická osoba za účelom vytvorenia tiketov (lístkov) a následného predaja, pričom takúto činnosť vykonáva v spolupráci s PK Production, s.r.o. a pre tento subjekt (č.l. 191). Zároveň v podaní zo dňa 7.4.2024 (č.l. 215) žalovaný uviedol, že bol iba sprostredkovateľom predaja vstupeniiek pre toto podujatie pre PK Production, s.r.o., rovnako ako napr. „ticketportal“. Uvedenie organizátora na vstupenke má vplyv iba v súkromnoprávnej rovine (č.l. 229). Žalobca ďalej poukázal na 2 webové stránky, kde bol žalovaný označený ako organizátor podujatia ako aj videá, v ktorých moderátor označil žalovaného ako organizátora podujatia, čo žalovaný vo videu nerozporoval a uviedol, že F. je predajným miestom pre nákup vstupeniiek, preto tvrdenie žalovaného o sprostredkovaní služieb pre PK Production, s.r.o. sa javí ako účelové (č.l. 257). Uvedené tvrdenia žalovaný považoval za nesprávne a právne nepodložené. Vyššie uvedené články a videá nie sú smerodajné, keďže žalovaný vystupuje a komunikuje veci navonok, pretože je spoločníkom a konateľom spoločnosti PK Production, s.r.o. (č.l. 265).

9. V podaní zo dňa 3.9.2024 (č.l. 276) žalobca zdôrazňoval, že žalovaným vznesená námietka nedostatku pasívnej legitimácie je účelová, pretože žalovaný ani po doručení faktúry, ani v podanom odpore proti platobnému rozkazu sa týmto spôsobom nebránil. Žalovaný svoje námietky týkajúce sa

jeho pasívnej vecnej legitímácie formuloval prvýkrát až vo svojom písomnom podaní zo dňa 13.11.2020, teda až s odstupom vyše 1 roka odo dňa podania odporu proti platobnému rozkazu. Žalovaný mohol svoje argumenty a dôkazy ako prostriedky svojej procesnej obrany uplatniť už podstatne skôr, ak by konal starostlivo so zreteľom na rýchlosť a hospodárnosť konania, pričom toto svoje omeškanie nijakým spôsobom nevysvetlil resp. neospravedlnil. Toto (ne)konanie žalovaného priamo odporuje zásade rýchlosti a hospodárnosti konania a zapríčinilo potrebu vykonania ďalších úkonov súdu, o čom napokon svedčia aj závery odvolacieho súdu formulované v odôvodnení uznesenia Krajského súdu v Košiciach zo dňa 18.07.2023, č. k.: 9Co/67/2021 a preto za uvedených okolností by súd na takto oneskorene uplatnené prostriedky procesnej obrany žalovaného nemal v tomto konaní prihliadať, a to aj s ohľadom na zásadu kontradiktórnosti civilného sporového konania. Žalobca pri uplatnení nároku na vydanie bezdôvodného obohatenia konal s dôverou v hodnovernosť údajov uvedených žalovaným na vstupenke a preto by bolo v rozpore s princípom právnej istoty, pokiaľ by bol organizátorom podujatia iný subjekt ako subjekt uvedený na vstupenke, pričom by to predstavovalo zásadné sťaženie resp. znemožnenie identifikácie organizátora/ usporiadateľa podujatia v prípade uplatnenia práv príp. iných nárokov poškodených, spotrebiteľov a štátnych orgánov. Pri určení subjektu, ktorý sa v danom prípade obohatil titulom bezdôvodného obohatenia je rozhodujúca skutočnosť, ktorý subjekt bol príjemcom tržieb z podujatia. Keďže žalovaný si nesplnil svoju povinnosť riadne a včas nahlásiť organizovanie predmetného podujatia žalobcovi, žalobca bol nútený za účelom riadneho zastupovania práv a nárokov dotknutých nositeľov práv sám v rámci jemu dostupných zdrojov vyhľadávať informácie o identite subjektu, ktorý bol usporiadateľom kultúrneho podujatia, pričom za takýto relevantný a hodnoverný zdroj informácií a dôkaz potvrdzujúci identitu usporiadateľa podujatia a zároveň príjemcu tržieb (ekonomického prospechu) je možné označiť práve vstupenku na podujatie, na ktorej je ako usporiadateľ podujatia identifikovaný žalovaný.

10. Súd vykonal dokazovanie predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový stav:

11. Z výpisu z obchodného registra Okresného súdu Košice I súd zistil, že v Oddieli: Sro, vo Vložke číslo 202566/V je zapísaná spoločnosť pod obchodným menom PK Production s.r.o., so sídlom: Brezova 22, 071 01 Michalovce, IČO: 36 847 356.

12. Z výpisu zo živnostenského registra súd zistil, že pod č. 807-12468 je zapísaný podnikateľský subjekt s obchodným menom Peter Koterec PK Partners, so sídlom: Brezová 1847/22, 071 01 Michalovce, IČO: 40037851. Uvedený subjekt je platcom DPH od 15.3.2009 (č.l. 210).

13. Žalobca faktúrou č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 30.7.2019 splatnou dňa 14.08.2019 v zmysle § 58 Autorského zákona žiadal žalovaného o vysporiadanie nárokov vyplývajúcich z neoprávneného použitia hudobných diel bez udeleného súhlasu a to za hudobnú produkciu s použitím populárnej, zmiešanej a inej hudby – IBIZA PARTY 2017, za obdobie od 14.9.2017 do 14.9.2017, prevádzka: HANT Aréna (ŠH Pasienky), Trnavská cesta 29, Bratislava v sume 1.305,- Eur (č.l. 25).

14. Na stránke G. bol zverejnený predaj vstupeniek na podujatie IBIZA PARTY – TUJAMO comeback na deň 14.9.2017 v HANT ARÉNE Bratislava (ŠH Pasienky), kde ako organizátor bol uvedený žalovaný – vstupenka (č.l. 77).

15. Žalobca disponuje Oprávnením vydaným Ministerstvom kultúry SR č.k. MK-2039/2007-70/5361 na výkon kolektívnej správy majetkových práv autorov a iných nositeľov práv podľa § 78 ods. 1 a 2 autorského zákona k hudobným dielam a to v rámci I. povinnej kolektívnej správy v tam uvedených odboroch a II. dobrovoľnej kolektívnej správy v tam uvedených odboroch, medzi nimi pod písm. b) verejné vykonanie hudobného diela, c) verejný prenos hudobného diela prevedením akýmikoľvek technickými prostriedkami, nezahrňa vysielanie, káblovú retransmisiu a sprístupňovanie verejnosti, f) sprístupňovanie hudobného diela verejnosti (č.l. 4).

16. Predložený Sadzobník žalobcu autorských odmien za použitie hudobných diel (č.l. 5) je určený na výpočet autorskej odmeny za udelenie súhlasu/ licencie na použitie chránených hudobných diel verejným vykonaním alebo verejným prenosom pri hudobných produkciách, podujatiach a vystúpeniach ako napr. koncerty, festivaly, plesy, tanečné podujatia, a pod. Sadzobník definuje ako používateľa diela právnickú alebo fyzickú osobu, ktorá organizuje/usporadúva verejné podujatie alebo je vlastník/ prevádzkovateľ zariadenia, resp. prevádzky, kde dochádza k verejnému používaniu diela za splnenia

zákonných podmienok. V zmysle § 168 ods. 4 sa za používateľa diela považuje usporiadateľ verejného kultúrneho podujatia, v rámci ktorého majú byť predvedené chránené hudobné diela. Za používateľa hudobných diel sa považuje aj prevádzkovateľ prevádzkarne alebo iného priestoru, ktorý neoznami v určenej lehote SOZA údaje potrebné na určenie totožnosti usporiadateľa kultúrneho podujatia (ustanovenie § 168 ods. 5 autorského zákona). Autorská odmena pri kapacite do 4500 miest pri priemernom vstupnom od 4,01 – 5,00 Eur je 652,50 Eur.

17. Oznámením zo dňa 23.08.2017 (č.l. 116) adresovaným Mestskej časti Bratislava – Nové Mesto usporiadateľ verejného kultúrneho podujatia PK Production, s.r.o., H. XX, XXX XX E. oznámil uskutočnenie podujatia IBIZA Párty – Tujamo comeback dňa 14.9.2017 (štvrtok) v HANT Aréne – ŠH Pasienky, Trnavská cesta 33, 832 84 Bratislava. Uvedená spoločnosť zároveň žiadala o predĺženie nočného pokoja do 05:00 hod. nasledujúceho dňa, t.j. 15.09.2017 (č.l. 117).

18. Faktúrou č. 2017/11 E. I. vyfakturoval spoločnosti PK Production, s.r.o. hudobnú produkciu (č.l. 241). Faktúrou č. XXXXXXXXX spoločnosť MERIF, s.r.o. vyfakturoval spoločnosti PK Production, s.r.o. za upratovacie lužby zo dňa 14.-16.9.2017: IBIZA Party – Tujamo comeback, HANT Aréna (č.l. 242).

19. V konaní bola predložená nepodpísaná, nedatovaná zmluva medzi spoločnosťou BK Inter Bratislava, s.r.o. ako prenajímateľom a spoločnosťou PK Production, s.r.o. ako nájomcom, ktorej predmetom bol nájom športovej haly J. K. a to výlučne za účelom konania podujatia a/alebo vykonávania činností, ktoré sú podrobnejšie špecifikované v dotazníku tvoriacom prílohu č. 2 zmluvy (č.l. 243). Zálohovou faktúrou č. XXXXXXXXX (č.l. 300rub) spoločnosť prenajímateľ fakturoval nájomcovi sumu za prenájom HANT arény vo výške 2.000 Eur s pripočítaním 20% DPH vo výške 400 Eur.

20. Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 185/2015 Z.z. autorského zákona (ďalej len AZ), (1) Tento zákon upravuje vzťahy, ktoré vznikajú v súvislosti s vytvorením a použitím autorského diela (ďalej len "dielo") alebo umeleckého výkonu, v súvislosti s výrobou a použitím zvukového záznamu, audiovizuálneho záznamu alebo vysielania a v súvislosti s vytvorením alebo zhotovením a použitím počítačového programu alebo databázy tak, aby boli chránené práva a oprávnené záujmy autora, výkonného umelca, výrobcu zvukového záznamu, výrobcu audiovizuálneho záznamu, rozhlasového vysielateľa a televízneho vysielateľa (ďalej len "vysielateľ"), autora počítačového programu, autora databázy a zhotoviteľa databázy. (2) Tento zákon upravuje aj správu práv.

21. Podľa § 3 ods. 1 AZ, predmetom autorského práva je dielo z oblasti literatúry, umenia alebo vedy, ktoré je jedinečným výsledkom tvorivej duševnej činnosti autora vnímateľným zmyslami, bez ohľadu na jeho podobu, obsah, kvalitu, účel, formu jeho vyjadrenia alebo mieru jeho dokončenia.

22. Podľa § 6 ods. 1 a 2 AZ, (1) Dielo je zverejnené v deň, keď bolo prvýkrát oprávnené použité verejným vykonaním, verejným vystavením, vydaním alebo verejným prenosom, alebo inak prvýkrát oprávnené uverejnené. (2) Dielo je vydané v deň, keď sa oprávnené začalo s verejným rozširovaním rozmnoženiny diela.

23. Podľa § 19 ods. 1,2,3 AZ, (1) Autor má právo použiť svoje dielo a právo udeliť súhlas na použitie svojho diela. (2) Dielo je možné použiť iba so súhlasom autora, ak tento zákon neustanovuje inak. (3) Za použitie diela má autor právo na odmenu, ak tento zákon v štvrtej hlave neustanovuje inak; tým nie je dotknuté ustanovenie § 65 ods. 1 druhej vety.

24. Podľa § 19 ods. 14 AZ, použitím diela je najmä

- a) spracovanie diela,
- b) spojenie diela s iným dielom,
- c) zaradenie diela do databázy podľa § 131,
- d) vyhotovenie rozmnoženiny diela,
- e) verejné rozširovanie originálu diela alebo rozmnoženiny diela
 1. prevodom vlastníckeho práva,
 2. vypožičaním,
 3. nájmom,
- f) uvedenie diela na verejnosti
 1. verejným vystavením originálu diela alebo rozmnoženiny diela,

2. verejným vykonaním diela,
3. verejným prenosom diela.

25. Podľa § 20 ods. 1 AZ, majetkové práva udelením súhlasu na použitie diela nezanikajú; autor je povinný strpieť použitie diela inou osobou v rozsahu udeleného súhlasu.

26. Podľa § 26 AZ, (1) Verejným vykonaním diela je živé prevedenie diela recitáciou, spevom, tancom alebo inak výkonným umelcom na verejnosti. Za verejným vykonaním diela sa považuje aj prenos živého prevedenia diela prostredníctvom technického zariadenia na prenos obrazu, zvuku alebo obrazu a zvuku súčasne určený verejnosti priamo prítomnej na mieste živého prevedenia diela; takýto prenos nie je verejným prenosom diela. (2) Verejným vykonaním diela je aj technické predvedenie diela. Technické predvedenie diela je predvedenie diela prostredníctvom technického zariadenia na prenos obrazu, zvuku alebo obrazu a zvuku súčasne, určené verejnosti priamo prítomnej na mieste predvedenia. Technické predvedenie diela sa nepovažuje za verejný prenos diela.

27. Podľa § 27 ods. 1 a 2 AZ, (1) Verejný prenos diela je verejným šírením diela akýmikoľvek technickými prostriedkami po drôte alebo bezdrôtovo tak, že toto dielo môžu vnímať osoby na miestach, kde by ho bez tohto prenosu vnímať nemohli. (2) Vysielanie diela, retransmisia diela a sprístupňovanie diela verejnosti je verejným prenosom diela.

28. Podľa § 58 ods. 1 písm. i) AZ, autor, do ktorého práva sa neoprávnene zasiahlo alebo ktorého právo hrozí neoprávneným zásahom, sa môže domáhať najmä vydania bezdôvodného obohatenia.

29. Podľa § 65 ods. 1 AZ, licenčnou zmluvou udeľuje autor nadobúdateľovi súhlas na použitie diela (ďalej len "licencia"). Licenčná zmluva obsahuje najmä spôsob použitia diela podľa § 19 ods. 4, rozsah licencie, čas, na ktorý autor licenciu udeľuje, alebo spôsob jeho určenia a odmenu alebo spôsob jej určenia, ak sa autor s nadobúdateľom nedohodol na bezodplatnom poskytnutí licencie.

30. Podľa § 63 ods. 2 písm. d) AZ, nárokov podľa § 58 ods. 1 písm. b) až i) a ods. 2 sa môže domáhať vo svojom mene a na účet autora aj organizácia kolektívnej správy.

31. Podľa § 77 ods. 1 AZ, organizácia kolektívnej správy môže uzavrieť kolektívnu licenčnú zmluvu s právnickou osobou, ktorá združuje osoby podľa § 165 ods. 1. Kolektívnu licenčnú zmluvu organizácia kolektívnej správy udeľuje súhlas na použitie diela nositeľa práv, ku ktorému vykonáva správu majetkových práv.

32. Podľa § 78 ods. 1 AZ, hromadnou licenčnou zmluvou môže udeliť organizácia kolektívnej správy nadobúdateľovi súhlas na použitie viacerých diel nositeľov práv zastupovaných podľa § 164, ku ktorým vykonáva správu majetkových práv.

33. Podľa § 79 ods. 1 AZ, organizácia kolektívnej správy, ktorá zastupuje najviac nositeľov práv podľa § 164 ods. 1 na území Slovenskej republiky a je takto uvedená v evidencii organizácií kolektívnej správy podľa § 152 ods. 4, môže uzavrieť s nadobúdateľom rozšírenú hromadnú licenčnú zmluvu, ktorou udeľuje súhlas na použitie všetkých diel nositeľov práv

- a) zastupovaných podľa § 164, ku ktorým vykonáva správu majetkových práv a
- b) ktorí nie sú touto organizáciou kolektívnej správy zastupovaní podľa § 164 a nevylúčili kolektívnu správu práv k týmto dielam podľa odseku 2.

34. Podľa § 79 ods. 2 AZ, nositeľ práv podľa odseku 1 písm. b) je oprávnený vylúčiť kolektívnu správu svojich majetkových práv ku všetkým alebo k niektorému zo svojich diel prostredníctvom rozšírenej hromadnej licenčnej zmluvy písomným oznámením organizácii kolektívnej správy podľa odseku 1, ktorá o tom bez zbytočného odkladu informuje nadobúdateľa licencie.

35. Podľa § 80 AZ, organizácia kolektívnej správy môže rozšírenou hromadnou licenčnou zmluvou poskytnúť nadobúdateľovi súhlas na

- a) technické predvedenie diela alebo verejný prenos diela v prevádzkarni alebo v inom priestore prostredníctvom technického zariadenia, to nezahŕňa vysielanie, retransmisiu a sprístupňovanie verejnosti,

- b) použitie obchodne nedostupného diela vyhotovením rozmnoženiny, sprístupňovaním verejnosti alebo verejným rozširovaním jeho rozmnoženiny prevodom vlastníckeho práva,
- c) živé predvedenie literárnych diel,
- d) vysielanie diel vrátane vysielania prostredníctvom satelitu,
- e) vyhotovenie rozmnoženiny literárneho diela,
- f) nájom alebo vypožičanie rozmnoženiny diela,
- g) sprístupňovanie diela verejnosti,
- h) retransmisiu diel okrem káblovej retransmisie.

36. Podľa § 144 ods. 1 AZ, právnická osoba oprávnená na základe zákona alebo dohôd s nositeľmi práv spravovať majetkové práva v mene viacerých nositeľov práv a v záujme spoločného prospechu týchto nositeľov práv ako jediný alebo hlavný účel svojej činnosti, je organizáciou kolektívnej správy, ak

- a) jej riadenie a kontrola sa uskutočňuje s účasťou nositeľov práv,
- b) kolektívnu správu práv vykonáva bez účelu dosahovania zisku a
- c) má sídlo na území Slovenskej republiky a bolo jej ministerstvom udelené oprávnenie na výkon kolektívnej správy práv (ďalej len "oprávnenie").

37. Podľa § 144 ods. 2 AZ, právnická osoba so sídlom v inom štáte vykonávajúca kolektívnu správu práv je oprávnená vykonávať kolektívnu správu práv na území Slovenskej republiky, ak

- a) jej riadenie a kontrola sa uskutočňuje s účasťou nositeľov práv alebo
- b) kolektívnu správu práv vykonáva bez účelu dosahovania zisku.

38. Podľa § 144 ods. 3 AZ, organizácia kolektívnej správy zastupuje viacerých nositeľov práv vo vlastnom mene, na vlastnú zodpovednosť a na účet nositeľov práv.

39. Podľa § 145 ods. 2 AZ, organizácia kolektívnej správy vykonáva správu výkonu majetkových práv najmä v týchto odboroch kolektívnej správy práv:

- a) použitie predmetu ochrany vyhotovením jeho rozmnoženiny,
- b) použitie predmetu ochrany verejným rozširovaním jeho originálu alebo jeho rozmnoženiny prevodom vlastníckeho práva,
- c) použitie predmetu ochrany verejným rozširovaním jeho originálu alebo jeho rozmnoženiny
 - 1. nájmom,
 - 2. vypožičaním,
- d) použitie predmetu ochrany jeho uvedením na verejnosti verejným vystavením,
- e) použitie predmetu ochrany jeho uvedením na verejnosti verejným vykonaním vo forme
 - 1. živého predvedenia predmetu ochrany,
 - 2. technického predvedenia predmetu ochrany,
- f) použitie predmetu ochrany jeho uvedením na verejnosti
 - 1. vysielaním,
 - 2. retransmisiou,
 - 3. sprístupňovaním verejnosti alebo
 - 4. iným spôsobom verejného prenosu,
- g) výber odmeny pri ďalšom predaji originálu diela výtvarného umenia,
- h) výber primeranej odmeny za použitie predmetu ochrany,
- i) výber dodatočnej odmeny za použitie predmetu ochrany.

40. Podľa § 148 ods. 1 AZ, o udelení oprávnenia rozhoduje ministerstvo na základe písomnej žiadosti právnickej osoby so sídlom na území Slovenskej republiky (ďalej len "žadateľ").

41. Podľa § 152 ods. 1 AZ, organizácia kolektívnej správy je oprávnená vykonávať kolektívnu správu práv podľa tohto zákona odo dňa doručenia oprávnenia.

42. Podľa § 155 ods. 1 AZ, Ministerstvo vykonáva dohľad preverovaním plnenia povinností organizácie kolektívnej správy podľa § 152 ods. 2 a 3, § 163, § 164 ods. 1 a 2, § 165 ods. 1 a 3, § 169 ods. 1, § 170 ods. 1, § 171, § 172 ods. 1, § 173 ods. 1, § 174 až 185 z vlastného podnetu, ak § 157 ods. 2 neustanovuje inak.

43. Podľa § 164 ods. 1 AZ, organizácia kolektívnej správy je povinná zastupovať za rovnakých podmienok a bez ohľadu na členstvo v organizácii kolektívnej správy každého nositeľa práv pri výkone jeho majetkových práv v písomne dohodnutom rozsahu predmetov ochrany a v odbore kolektívnej správy práv v súlade s vydaným oprávnením, ak o to nositeľ práv požiada. Organizácia kolektívnej správy môže odmietnuť zastupovanie nositeľa práv len na základe preukázaných objektívnych dôvodov, najmä ak by zastupovanie nositeľa práv bolo v rozpore s vydaným oprávnením alebo majetkové práva k predmetu zastúpenia nevznikli. Pred uzavretím dohody podľa prvej vety je organizácia kolektívnej správy povinná poskytnúť nositeľovi práv informácie o podmienkach zastupovania pri výkone kolektívnej správy práv. Organizácia kolektívnej správy je povinná začať výkon činností súvisiacich so zastupovaním od uzavretia dohody podľa prvej vety, ak nie je dohodnuté inak.

44. Podľa § 164 ods. 5 AZ, nositeľ práv zastupovaný organizáciou kolektívnej správy podľa odseku 1 je oprávnený vylúčiť písomne kolektívnu správu svojich majetkových práv ku všetkým alebo k niektorému zo svojich predmetov ochrany a v odbore kolektívnej správy práv v súlade s vydaným oprávnením organizácie kolektívnej správy, pokiaľ nejde o výkon správy práv podľa § 146. Nositeľ práv je povinný písomne informovať organizáciu kolektívnej správy o vylúčení kolektívnej správy svojich majetkových práv podľa prvej vety pred uzavretím zmluvy, ktorou udelí súhlas na použitie jeho predmetu ochrany; inak platí, že k vylúčeniu kolektívnej správy práv nedošlo a nositeľ práv je stále zastupovaný organizáciou kolektívnej správy v pôvodne dohodnutom rozsahu.

45. Podľa § 168 ods. 1 až 5 AZ, (1) Usporiadateľ verejného kultúrneho podujatia, v rámci ktorého majú byť živo predvedené chránené hudobné diela, predloží najmenej päť dní pred uskutočnením tohto podujatia predbežný zoznam týchto diel s uvedením názvu diela a údajov o autorstve príslušnej organizácii kolektívnej správy na splnenie povinnosti podľa § 165 ods. 2 pred uzavretím zmluvy podľa § 165 ods. 1 na účel uzavretia tejto zmluvy. (2) Ak usporiadateľ verejného kultúrneho podujatia predbežný zoznam podľa odseku 1 nepredloží, má sa za to, že budú verejne vykonané hudobné diela, ku ktorým právo na verejné vykonanie spravuje príslušná organizácia kolektívnej správy, ak do 15 dní od uskutočnenia verejného kultúrneho podujatia usporiadateľ verejného kultúrneho podujatia nepreukáže opak. (3) Usporiadateľ verejného kultúrneho podujatia je povinný do 15 dní po uskutočnení podujatia podľa odseku 1 predložiť príslušnej organizácii kolektívnej správy úplný zoznam všetkých skutočne živo predvedených chránených hudobných diel s uvedením ich názvu a údajov o autorstve pre potreby vystavenia daňového dokladu. (4) Usporiadateľ verejného kultúrneho podujatia sa na účely ustanovení odsekov 1 až 3 považuje za používateľa hudobného diela. (5) Ak prevádzkovateľ prevádzkarne alebo iného priestoru poskytne svoju prevádzkareň alebo iný priestor usporiadateľovi verejného kultúrneho podujatia na usporiadanie verejného kultúrneho podujatia, v rámci ktorého sú verejne vykonané hudobné diela, považuje sa za usporiadateľa tohto verejného kultúrneho podujatia, ak organizácii kolektívnej správy na písomnú výzvu neoznámí údaje potrebné na určenie totožnosti usporiadateľa tohto verejného kultúrneho podujatia.

46. Podľa § 174 ods. 1 AZ, organizácia kolektívnej správy sa môže dohodnúť s inou organizáciou kolektívnej správy na spoločnom výkone kolektívnej správy práv v odboroch kolektívnej správy práv podľa oprávnení týchto organizácií kolektívnej správy a v rozsahu všetkých predmetov ochrany, ku ktorým tieto organizácie vykonávajú kolektívnu správu práv (ďalej len "dohoda o spoločnej správe"), ak § 175 neustanovuje inak.

47. Podľa § 451 ods. 1a 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občianskeho zákonníka (ďalej len OZ), (1) Kto sa na úkor iného bezdôvodne obohatí, musí obohatenie vydať. (2) Bezdôvodným obohatením je majetkový prospech získaný plnením bez právneho dôvodu, plnením z neplatného právneho úkonu alebo plnením z právneho dôvodu, ktorý odpadol, ako aj majetkový prospech získaný z nepoctivých zdrojov.

48. Podľa § 456 veta prvá OZ, predmet bezdôvodného obohatenia sa musí vydať tomu, na úkor koho sa získal.

49. Podľa § 458 ods. 1 veta prvá OZ, musí sa vydať všetko, čo sa nadobudlo bezdôvodným obohatením. Ak to nie je dobre možné, najmä preto, že obohatenie spočívalo vo výkonoch, musí sa poskytnúť peňažná náhrada.

50. Podľa § 458a OZ, ak pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva nemožno určiť bezdôvodné obohatenie inak, na určenie peňažnej náhrady sa použije primerane ustanovenie § 442a ods. 2.

51. Podľa § 442a ods. 2 OZ, pri porušení alebo ohrození práva duševného vlastníctva, ktoré môže byť predmetom licenčnej zmluvy, výška náhrady škody, ak ju nemožno určiť inak, určí sa najmenej vo výške odmeny, ktorá by za získanie takej licencie bola zvyčajná v čase neoprávneného zásahu do tohto práva; to sa primerane vzťahuje aj na práva duševného vlastníctva, ktoré môžu byť predmetom prevodu.

52. Podľa § 1 zákona č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach, verejnými kultúrnymi podujatiami (ďalej len "podujatie") sa podľa tohto zákona rozumejú verejnosti prístupné

- a) divadelné, filmové a iné audiovizuálne predstavenia,
- b) koncerty, hudobné a tanečné produkcie,
- c) výstavy diel výtvarných umení, diel úžitkového umenia a prác ľudovej výtvarnej tvorivosti,
- d) festivaly a prehliadky v oblasti kultúry a umenia,
- e) tanečné zábavy a iné akcie v oblasti spoločenskej zábavy.

53. Podľa § 2 zákona č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach, usporiadateľmi podujatí môžu byť právnické alebo fyzické osoby.

54. Podľa § 3 ods.1 zákona č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach, usporiadateľ je povinný písomne oznámiť zámer usporiadať podujatie obci, na území ktorej sa má podujatie konať. Ak sa má podujatie konať na území niekoľkých obcí, treba jeho konanie oznámiť každej z nich.

55. Podľa § 5 zákona č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach, usporiadateľ zodpovedá za utvorenie vhodných podmienok na uskutočnenie podujatia, za zachovanie poriadku počas jeho priebehu, za dodržiavanie príslušných autorskoprávných, daňových, zdravotno-hygienických, požiarňových, bezpečnostných a iných právnych predpisov 3) a za umožnenie výkonu dozoru na to oprávneným orgánom.

56. Žalobca si žalobou uplatňuje vydanie bezdôvodného obohatenia podľa Autorského zákona na tom skutkovom základe, že žalovaný neoprávnenne použil hudobné diela bez udelenia súhlasu autorov resp. bez udelenia licencie organizáciou kolektívnej správy.

57. V konaní nebolo sporné, že dňa 14.9.2017 sa v priestoroch HANT Arény ŠH Pasienky, Bratislava, uskutočnilo podujatie s názvom IBIZA PÁRTY – TUJAMO comeback. Žalobca až po zrušení veci súdom druhej inštancie začal poukazovať na okolnosť, že žalovaným predložená Zmluva o nájme citovanej arény je nedatovaná a preto ju nemožno stotožňovať so zmluvou týkajúcou sa predmetného podujatia (č.l. 291rub). Túto argumentáciu žalobcu súd považoval prinajmenšom za irelevantnú, zmätočnú a nedostatočnú k uplatnenému nároku, keďže žalobca potom v konaní neuviedol, na akom inom mieste sa predmetné verejné podujatie uskutočnilo, pričom sám žalobca predložil k žalobe dôkaz v podobe ním vystavenej faktúry žalovanému za hudobnú produkciu s použitím populárnej, zmiešanej a inej hudby – IBIZA PARTY 2017 dňa 14.9.2017, kde výslovne uvádza miesto prevádzky HANT ARÉNA (ŠH Pasienky) (č.l. 25). Len skutočnosť predloženia nedatovanej a nepodpísanej nájmovej zmluvy predmetného priestoru nie je tvrdením vyvracajúcim nespornú skutkovú okolnosť uskutočnenia verejného kultúrneho podujatia IBIZA PARTY 2017 - TUAJMO comeback práve v prevádzkarni HANT Aréna (ŠH Pasienky) navyše podporenú žalovaným predloženými dôkazmi o oznámení o konaní tohto verejného kultúrneho podujatia príslušnej mestskej časti, ktoré už žalobca nijako nespochybňuje.

58. Žalobca žiadal od žalovaného úhradu bezdôvodného obohatenia titulom neoprávneného používania hudobných diel bez udelenia súhlasu autora, resp. bez udelenia licencie organizáciou kolektívnej správy práv podľa Autorského zákona na citovanom podujatí. K vyššie uvedenému súd si musel skutkovo ustáliť, či na predmetnom kultúrnom podujatí boli živo prevedené hudobné diela. Keďže išlo o koncert DJ-a TUJAMO a iných DJ-ov, súd mal za to, že produkcia DJ je považovaná za živé (verejné) prevedenie diela z pohľadu autorského práva. Pri autorskom práve sa totiž "verejné prevedenie" (public performance) vzťahuje na akékoľvek hranie hudby na mieste prístupnom verejnosti. Z tohto hľadiska je DJ set na diskotéke, festivale alebo v bare verejným prevedením chránených hudobných diel. Následne

súd riešil otázku, kto je nositeľom povinností v zmysle Autorského zákona, t.j. kto je vecne legitimovaným subjektom povinným vydať bezdôvodné obohatenie podľa § 458a OZ.

59. Vecná legitímácia ako základný predpoklad úspešnosti žaloby je stav vyplývajúci z hmotného práva, kedy jeden účastník civilného sporového konania (žalobca) je subjektom hmotnoprávneho oprávnenia, o ktoré v konaní ide (je aktívne vecne legitimovaný) a účastník na opačnej procesnej strane (žalovaný) je subjektom hmotnoprávnej povinnosti (je pasívne vecne legitimovaný). Vecná legitímácia vyplýva z hmotného práva, má ju ten, kto je podľa hmotného práva nositeľom uplatneného práva alebo povinnosti (aktívna, pasívna). Záver súdu o tom, že strana v konaní nie je vecne legitimovaná, predstavuje otázku spadajúcu pod právne posúdenie veci. Súd je povinný ex offio preskúmať otázku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu a pasívnej vecnej legitímácie žalovaného. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného) je imanentnou súčasťou každého súdneho konania. Nedostatok vecnej legitímácie pasívnej znamená, že niekto, o kom sa tvrdí, že je nositeľom hmotnej povinnosti jej nositeľom nie je, resp. žalobca nepreukáže súdu v konaní, že nositeľom hmotnoprávnej povinnosti, ktorá je predmetom súdneho sporu, je označený žalovaný.

60. Autorský zákon v prípade živo verejne vykonaných hudobných diel stotožňuje osobu používateľa s usporiadateľom verejného kultúrneho podujatia, čo vyplýva už názvu ustanovenia § 168 – Osobitné povinnosti používateľa pri živom predvedení diel a explicitne tak definuje najmä v odseku 4. V odsekoch 1 až 3 citovaného ustanovenia autorský zákon ukladá usporiadateľovi kultúrneho podujatia povinnosť pred uskutočnením verejného podujatia predložiť organizácii kolektívnej správy predbežný zoznam diel. Ak tak usporiadateľ verejného kultúrneho podujatia neučiní, platí právna fikcia, že budú zverejnené hudobné diela, ku ktorým právo na verejné vykonanie spravuje organizácia kolektívnej správy (usporiadateľ má stále možnosť preukázať opak v lehote 15 dní). Po uskutočnení podujatia má usporiadateľ povinnosť predložiť úplný zoznam všetkých skutočne živo prevedených chránených hudobných diel.

61. Autorský zákon nedefinuje, kto je usporiadateľom verejného kultúrneho podujatia a preto je potrebné siahnuť po inom právnom predpise, ktorým je zákon č. 96/1991 Zb. o verejných kultúrnych podujatiach. Tento v ustanoveniach § 2 a 3 charakterizuje osobu usporiadateľa verejného kultúrneho podujatia ako fyzickú alebo právnickú osobu, ktorá písomne oznámila zámer usporiadať podujatie obci, na území ktorej sa má podujatie konať. Subjektom, ktorý oznámil príslušnej mestskej časti zámer uskutočniť verejné kultúrne podujatie nebol žalovaný, ale iný subjekt a to PK Production s.r.o., IČO: 36847356, čo vyplynulo z oznámenia doručeného Mestskej časti Bratislava – Nové mesto spoločnosťou PK Production s.r.o.. Z tohto dôvodu žalovanému nemôže svedčiť pasívna vecná legitímácia v konaní.

62. Je zrejmé, že žalobca si túto skutočnosť pred podaním žaloby nijakým spôsobom neoveril a ako sám uviedol, osobu usporiadateľa kultúrneho podujatia stotožnil iba z údajov prezentovaných na internetovej stránke G. resp. na vstupenke, čo však nie je údajom hodnoverným. Vstupenka nie je verejnou listinou. I keď Autorský zákon v prvom rade ráta s aktivitou samotného usporiadateľa kultúrneho podujatia (§ 168 ods. 1 až 3), v ustanovení § 168 ods. 5 obsahuje mechanizmus zistenia osoby usporiadateľa verejného kultúrneho podujatia a to osobitnou výzvou organizácie kolektívnej správy adresovanej prevádzkovateľovi prevádzkarne alebo iného priestoru, v ktorom sa uskutočnilo verejné kultúrne podujatie, oznámiť OKS údaje potrebné na určenie totožnosti usporiadateľa tohto verejného kultúrneho podujatia a pre prípad ich neoznámenia, právna úprava tohto prevádzkovateľa stavia do postavenia usporiadateľa verejného kultúrneho podujatia so všetkými jeho právami a povinnosťami, t.j. aj povinnosťou vydať bezdôvodné obohatenie nevynímajúc.

63. V tomto konkrétnom prípade žalobca pri identifikácii osoby usporiadateľa verejného kultúrneho podujatia takto neučinil a uspokojil sa iba s nehodnoverným údajom uvedeným na stránke G. resp. na vstupenke. Žalobca takto bez využitia legitímnych možností zistenia osoby usporiadateľa verejného kultúrneho podujatia, nesprávne označil žalovaného za subjekt nesúci povinnosť vydania bezdôvodného obohatenia. Z vykonaného dokazovania pritom je zrejmé, že usporiadateľom verejného kultúrneho podujatia bol oznamovateľ verejného kultúrneho podujatia - spoločnosť PK Production s.r.o..

64. Pokiaľ žalobca v súvislosti v identifikáciou povinného subjektu poukazuje na predmetnú vstupenku a značné sťaženie resp. znemožnenie identifikácie organizátora/ usporiadateľa podujatia s akcentom na právnu istotu osôb poškodených, spotrebiteľov a štátne orgány, ak by usporiadateľom podujatia

mal byť iný subjekt, k tomu je potrebné poznamenať, že žalobca nie je ani jedným z týchto subjektov. Žalobca si v konaní neuplatňuje nárok na náhradu škody na tom skutkovom základe, že mu vznikla škoda podaním žaloby voči nesprávnemu subjektu z dôvodu údajov o žalovanom na vstupenke, ale si uplatňuje nárok na vydanie bezdôvodného obohatenia za použitie hudobných diel bez udelenia licencie a to voči používateľovi týchto hudobných diel, ktorým však nebol žalovaný.

65. Rovnako žalobcovu argumentáciu o oneskorenom uplatnení procesnej obrany žalovaného v podobe námietky nedostatku pasívnej legitímácie, čo by mal súd sankcionovať neprihliadnutím na dôkazy predložené pred pojednávaním dňa 19.11.2020 v zmysle sudcovskej koncentrácie podľa § 153 CSP, súd nepovažoval za správnu a relevantnú. Odhliadnuc od toho, že uvedené ustanovenie dáva súdu iba možnosť, nie povinnosť neprihliadať na nie včas predložené prostriedky procesného úroku alebo procesnej obrany, v tomto konkrétnom prípade žalovaný minimálne v jeho duplike výslovne odmietol tvrdenie žalobcu, že by v konaní potvrdil skutočnosť, že bol usporiadateľom predmetného kultúrneho podujatia, keďže uviedol, že týmto nebol a na tom trvá. Navyše žalobca si sám privodil situáciu označenia nesprávneho žalovaného subjektu, keďže tento (ako bolo vyššie uvedené) si neozrejmil osobu usporiadateľa verejného kultúrneho podujatia postupom podľa § 168 ods. 5 CSP a aj napriek tomu, že toto je pre žalobcu zákonom stanovený postup pre správnu identifikáciu používateľa hudobných diel, a to najmä používateľa, ktorý si nesplnil povinnosti v zmysle § 168 ods. 1 až 3 AZ, žalobca tento právne legitímny spôsob nevyužil. Opomenutie uvedeného zisťovania na strane žalobcu potom nemôže zhojiť žiaden novinový či televízny článok, spot či video, kde by žalovaný ako fyzická osoba sa nebránil označeniu „usporiadateľ / organizátor kultúrneho podujatia“.

66. Žalobca vo svojich vyjadreniach v priebehu konania trval na tom, že je potrebné zisťovať, ktorý subjekt mal z predmetného podujatia zisk (zo vstupeniek), pretože tento subjekt sa podľa jeho názoru obohatil. Uvedený návrh na smerovanie dokazovania súd považoval za bezpredmetný k zisteniu, kto je usporiadateľom verejného kultúrneho podujatia, čím bola jedine spoločnosť PK Production, s.r.o.. Ak by aj zisk z predaných vstupeniek obdržal práve žalovaný, a nie usporiadateľ kultúrneho podujatia PK Production, s.r.o., išlo by o vzťah medzi žalovaným a touto spoločnosťou, no v žiadnom prípade nie o vzťah medzi žalobcom a žalovaným. Žalobca právne nesprávne stotožňuje bezdôvodné obohatenie z ohrozenia či porušenia práva duševného vlastníctva podľa § 458a OZ s bezdôvodným obohatením žalovaného ako možného príjemcu obchodne kvalifikovateľného a kvantifikovateľného zisku.

67. Vzhľadom na všetky vyššie uvedené okolnosti v súlade s citovanými zákonnými ustanoveniami súd žalobu voči žalovanému ako nedôvodnú zamietol.

68. Podľa § 262 ods. 1 CSP, o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

69. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

70. O trovách konania súd rozhodol v súlade s § 255 ods. 1 CSP. V spore bol žalovaný úspešný v celom rozsahu a má tak nárok na náhradu preukázaných, odôvodnených a účelne vynaložených trov konania v rozsahu 100 %. O ich výške bude rozhodnuté po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

71. Súd pri rozhodovaní o náhrade trov konania zvažoval aj použitie ustanovenia § 257 Civilného sporového poriadku, ktoré hovorí, že výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

72. V citovanom ustanovení § 257 Civilného sporového poriadku je (podobne ako predtým pri § 150 O.s.p.) fixované moderačné absolútné právo súdu zmierniť dôsledky upravujúcich platenie a náhradu trov konania. Je výrazom toho, že tam, kde zákon nemôže byť natoľko kazuistický, aby postihol celú rozmanitosť života, dotvára sa právo sudcovským výkladom. Záver súdu o tom, že je tu splnený predpoklad na priznanie práva na náhradu trov konania (podľa § 255 Civilného sporového poriadku), nevyučuje, aby súd súčasne nedospel k záveru, že sú splnené aj predpoklady na aplikáciu § 257 Civilného sporového poriadku. A tak napriek úspechu vo veci súd skonštatuje, že niektorému z účastníkov konania vzniklo právo na náhradu trov konania, lenže sa mu nepriznalo, pretože bolo treba použiť § 257 Civilného sporového poriadku. K uplatneniu zmierňovacieho práva súdu môže dôjsť s

prihliadnutím najmä na rôzne aspekty konkrétneho prípadu. Stáva sa tak vtedy, keď súd dôjde k záveru, že povinná strana sporu nemôže uhradiť náhradu trov konania z rozmanitých dôvodov, ktoré sama nezavinila, alebo ich môže uhradiť len s veľkými ťažkosťami.

73. V tomto konkrétnom prípade súd nevidel dôvody hodné osobitného zreteľa na strane žalobcu. Žalobca je právnická osoba, kedy súd nemôže zvažovať osobné, sociálne aspekty či iné finančné aspekty. Navyše žalobca ani netvrdil a nežiadal pri náhrade trov konania prihliadať na ustanovenie § 257 CSP. Zároveň dôvody hodné osobitného zreteľa súd nevidel ani v charaktere konania, ktoré by odôvodňovalo nepriznanie náhrady trov konania.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia na tunajší súd v troch písomných vyhotoveniach.

Podľa ust. § 359 Civilného sporového poriadku odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Podľa ust. § 363 Civilného sporového poriadku sa v odvolaní popri všeobecných náležitostiach podania (ust. § 127 ods. 1 a ods. 2 Civilného sporového poriadku) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa ust. § 364 Civilného sporového poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 365 ods. 1 Civilného sporového poriadku odvolanie možno odôvodniť len tým, že:

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa ust. § 365 ods. 2 Civilného sporového poriadku odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Podľa ust. § 365 ods. 3 Civilného sporového poriadku odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Podľa ust. § 366 Civilného sporového poriadku prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní povinnosť uloženú týmto rozhodnutím, môže oprávnený podať návrh na výkon rozhodnutia alebo návrh na vykonanie exekúcie podľa Exekučného poriadku (zákon č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti).